

Arrest

nr. 104 323 van 3 juni 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 januari 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 5 oktober 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 maart 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VANTIEGHEM, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MORARU, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 23 februari 2009 dient de verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 5 oktober 2011 neemt de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard. Dit is de thans bestreden beslissing.

Deze beslissing wordt aan de verzoekster betekend op 14 februari 2012. De verzoekster dient bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op 16 maart 2012 een beroep tot nietigverklaring in tegen de bestreden beslissing. In deze zaak, gekend onder het rolnummer 91 998 wordt bij arrest nr. 80 673 van 4 mei 2012 de afstand van het geding vastgesteld.

Op 11 januari 2013 wordt de bestreden beslissing een tweede maal aan de verzoekster ter kennis gebracht, waarna zij op 25 januari 2013 nogmaals een beroep tot nietigverklaring indient bij de Raad.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend. Er kan dan ook niet worden ingegaan op de vraag van de verweerder om de kosten van het geding ten laste van de verzoekster te leggen.

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/57, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kan een beroep tot nietigverklaring worden ingesteld met een verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het beroep gericht is. Deze termijn is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. Het is de Raad dan ook niet toegestaan er uit welwillendheid van af te wijken (RvS 15 juni 2012, nr. 219.733).

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing ter kennis werd gebracht aan verzoekster op 14 februari 2012. Bijgevolg was 15 maart 2012 de uiterste datum waarop verzoekster een verzoekschrift tot nietigverklaring, al dan niet vergezeld van een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging, kon indienen. Er moet dus worden vastgesteld dat het op 25 januari 2013 ingediende beroep tot nietigverklaring laattijdig is. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde behandelen (RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

Ter terechtzitting werd de laattijdigheid van het beroep aan een tegensprekelijk debat onderworpen. De verzoekende partij geeft ter terechtzitting aan dat de bestreden beslissing nogmaals ter kennis werd gebracht op 11 januari 2013 en dat bij deze kennisgeving uitdrukkelijk vermeld wordt dat er bij de Raad een beroep tot nietigverklaring kon worden ingesteld binnen de dertig dagen na de kennisgeving. Hieruit leidt de verzoekster af dat het beroep als ontvankelijk moet worden beschouwd.

Het gegeven dat de bestreden beslissing op 11 januari 2013 een tweede maal aan de verzoekster werd ter kennis gebracht en de vermeldingen die deze kennisgeving vergezellen, doen echter geen afbreuk aan de laattijdigheid van het onderhavige beroep. Wat ook de reden ervoor is geweest dat de verweerder de aangevochten beslissing nog een tweede keer ter kennis heeft gebracht, deze tweede betekening vermag niet een nieuwe beroepstermijn ten voordele van de verzoekster te genereren en haar toe te laten alsnog ontvankelijk een annulatieberoep in te stellen (cf. RvS 15 juni 2012, nr. 219.733; RvS 9 april 2008, nr. 181.867; RvS 18 januari 2007, nr. 166.909; RvS 11 oktober 2000, nr. 90.164). Één en ander klemmt *in casu* des te meer nu de verzoekster reeds op 16 maart 2012 tegen de thans bestreden beslissing een beroep bij de Raad een beroep tot nietigverklaring heeft ingediend.

Aldus dient te worden vastgesteld dat het beroep tot nietigverklaring, wegens laattijdigheid, niet ontvankelijk is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juni tweeduizend dertien door:

mevr. C. DE GROOTE,
mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

De griffier,

C. VAN DEN WYNGAERT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De voorzitter,

C. DE GROOTE